

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Zamora (Ισπανία) στις 17 Ιουλίου 2015 — Javier Ángel Rodríguez Sánchez κατά Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. (Banco CEISS)

(Υπόθεση C-381/15)

(2015/C 302/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Zamora

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Εφεσίβλητη: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U. (Banco CEISS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, η αναδρομική ισχύς των αποτελεσμάτων της κηρύξεως της ακυρότητας, ως καταχρηστικής, της ρήτρας κατώτατου ορίου επιτοκίου η οποία περιλαμβάνεται στη σύμβαση ενυπόθηκου δανείου όχι από την ημερομηνία συνάψεως της σύμβασεως αλλά από μεταγενέστερο [χρονικό σημείο];
- 2) Συνεπάγεται η εφαρμογή της καταχρηστικής ρήτρας, κατά το χρονικό διάστημα που καθόρισε το Tribunal Supremo της Ισπανίας, αδικαιολόγητο πλουτισμό του επαγγελματία συμβαλλομένου, ο οποίος δεν προστατεύεται από την κοινοτική νομοθεσία, καθόσον δεν αποκαθιστά την ισορροπία των παροχών των συμβαλλομένων και ωφελεί τον συμβαλλόμενο που εισήγαγε την οικονομική ρήτρα η οποία κρίθηκε καταχρηστική;
- 3) Μπορεί να αποτελέσει ο κίνδυνος σημαντικών διαταραχών στην εθνική οικονομία κριτήριο για τον περιορισμό της εφαρμογής και των αποτελεσμάτων καταχρηστικής ρήτρας σε ατομική αγωγή ασκηθείσα από καταναλωτή ή, αντίθετως, στην εν λόγω ατομική αγωγή η σημαντική διαταραχή θα προκληθεί στην οικονομική κατάσταση του καταναλωτή [ως αποτέλεσμα] του περιορισμού των αποτελεσμάτων της άκυρης ρήτρας στο προμνημονευθέν χρονικό διάστημα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-392/15)

(2015/C 302/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και Talabér-Ritz K.)

Καθή: Ουγγαρία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι, αναγόντας την υπηκοότητα σε προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος του συμβολαιογράφου, η Ουγγαρία αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 49 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι η υπηκοότητα ως προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος του συμβολαιογράφου εισάγει δυσμενείς διακρίσεις και συνιστά δυσανάλογο περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως. Επομένως, η Ουγγαρία αθέτησε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 49 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι τα καθήκοντα που αναθέτει η ουγγρική νομοθεσία στους συμβολαιογράφους δεν συνδέονται, από την ίδια τους τη φύση, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας και, ως εκ τούτου, η εξαίρεση που εισάγει το άρθρο 51 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ανάγωση της υπηκοότητας σε προϋπόθεση για την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour administrative (Λουξεμβούργο) στις 24ης Ιουλίου 2015 — Noémie Depesme και Saïd Kerrou κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Υπόθεση C-401/15)

(2015/C 302/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Noémie Depesme, Saïd Kerrou

Καθού: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Προδικαστικά ερωτήματα

Προκειμένου να τηρηθούν οι επιταγές περί απαγορεύσεως των διακρίσεων που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, ο οποίος αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, και του άρθρου 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, κατά τη συνεκτίμηση του πραγματικού βαθμού συνδέσεως σπουδαστή κατοίκου αλλοδαπής –και αιτούντος οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές– με την κοινωνία και την αγορά εργασίας του Λουξεμβούργου, κράτους μέλους στο οποίο μεθοριακός εργαζόμενος απασχολείται ή ασκεί τη δραστηριότητά του υπό τους όρους του άρθρου 2bis του νόμου της 22ας Ιουνίου 2000 περί οικονομικού βοηθήματος του Δημοσίου για την πραγματοποίηση ανώτατων σπουδών, το οποίο προστέθηκε με τον νόμο της 19ης Ιουλίου 2013 ως άμεση συνέπεια της αποφάσεως του ΔΕΕ της 20ής Ιουνίου 2013 (υπόθεση C-20/12) ⁽²⁾,

- πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προϋπόθεση ο εν λόγω σπουδαστής να είναι «τέκνο» του προαναφερθέντος μεθοριακού εργαζομένου έχει την έννοια ότι ο σπουδαστής πρέπει να είναι «απευθείας και σε πρώτο βαθμό κατιών [του δεύτερου], η δε σχέση γονέα-τέκνου να προκύπτει από τον νόμο», και να δίδεται, ως εκ τούτου, έμφαση στη νομική σχέση γονέα-τέκνου μεταξύ του μεθοριακού εργαζομένου σπουδαστή και του σπουδαστή, λόγω της οποίας τεκμαίρεται ότι υπάρχει ο προαναφερθείς βαθμός συνδέσεως (με την κοινωνία και την αγορά εργασίας του Λουξεμβούργου), ή
- πρέπει να δίδεται έμφαση στο γεγονός ότι ο μεθοριακός εργαζόμενος «εξακολουθεί να συντηρεί τον σπουδαστή», χωρίς να τον συνδέει κατ' ανάγκη νομική σχέση γονέα-τέκνου με τον σπουδαστή, ιδίως, σε περίπτωση που διαπιστώνεται η ύπαρξη κοινού οικογενειακού βίου ικανού να τον συνδέσει με έναν από τους γονείς του σπουδαστή με τον οποίο υπάρχει νομική σχέση γονέα-τέκνου;
- Στη δεύτερη περίπτωση, πρέπει η –εξ ορισμού μη υποχρεωτική– συμβολή του μεθοριακού εργαζομένου στη διατροφή του τέκνου να πληροί ορισμένα ουσιαστικά κριτήρια, σε περίπτωση που δεν προέρχεται μόνο από αυτόν αλλά παρέχεται παράλληλα με τη συμβολή του ή των γονέων που συνδέονται με νομική σχέση γονέα-τέκνου με τον σπουδαστή και, ως εκ τούτου, υπέχουν νομική υποχρέωση διατροφής έναντι αυτού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 141, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΥ:C:2013:411.